

**Beelden-Dienst Ende Vasten Met Haere Ceremonien Soo
Sy Ghebrvyckt Worden Vande H. Roomsche Kercke
Bevestight Met De H. Schriftvre Ende De HH. Ovt-Vaders
vande eerste 400. jaeren**

Hazard, Cornelius

T'Antwerpen, 1664

Het III. Capittel. Van het ghebieden der Vasten-daghen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71387](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-71387)

raers van Partye haer roemen / dat sy Schrifture
voor haer hebben? Wel hoe? Zijn dan de Leeraers
vande oude recht sunnigh Kercke / soo overbaren
geweest in Schrifture / dat sy niet en sage / dat dier-
ghelijcke ghestelde vasten-daghen streden teghen
Schrifture / ofte zyn sy soo goddeloos gheweest /
dat sy eene ghemoonte hebben op-ghenomen / en
gepresen / de welcke sy wel wisten te stryden tegen
Schrifture / Wat redelyck / ende verstandigh
mensch sal my sulckx sonder vermetenthept / der-
ven toestaen / de Wetenschap die de Oudt-Daderg
hebben gehad vande Schrifture / blijkt genoegh
uyt haere schriften: den schrick die sy hebben ghe-
had vande supersticie / blijkt genoegh uyt hare
heplighept. Wat willen wy dan loopen tot de poe-
len / als wy conuen comen tot de fonteynen?

H E T I I I . C A P I T T E L .

Van het ghebieden der Vasten-daghen.

§. I.

Bewijzen uyt Schrifture datmen sekere Vasten-
daghen magh ghebieden.

1. Samuel ofte 1. Regum Capite 14. Versu 24.

SAUL hadde het volck besworen, segghende: Vervloeckt
zy den man, die spijse eet, tot aen den avont, op dat
ick my aen mijne vyanden wreke: Daerom en proefde dat
gantsche volck gheene spijse.

2. Paralipom. Capite 20. versu 3.

Josaphat nu vreesde, ende stelde sijn aensichte om den
Heere te soecken: Ende hy riep een vasten uyt in gantsch
Juda.

I. Esdræ Capite 8. Versu 21.

Doe riep ick aldaer een vastē uyt aan de riviere Ahava, op dat wy ons verootmoedigē voor't aengesichte onses Godts.

Esther Capite 4. Versu 16.

Gaet vergadert alle de Joden, die te Susan ghevonden worden, ende vastet voor my, ende eet, noch en drinckt niet in dry daghen, 's nachts, noch des daeghs, ick, ende mijne jonghe dochters sullen oock alsoo vasten.

Ieremias Capite 35. Versu 6. 8.

Jonadab de Sone van Rechab, onse Vader, heeft ons geboden, segghende: Ghylieden en sult gheenen wijn drinnen, ghy, noch uwe Kinderen, tot in eeuwigheydt.

Soo hebben wy der steme Jonadabs, des Soons Rechabs, onses Vaders, ghehoorsaemt, in alles dat hy ons gheboden heeft: Soo dat wy gheenen wijn en drincken alle onse daghen, wy, onse vrouwen, onse sonen, ende onse dochteren.

Actorum Capite 16. versu 4.

Alsoo Paulus, ende Timotheus de steden door-reysden, gaven sy haer de ordonnantie over, die vande Apostelen ende de Ouderlinghen te Jerusalem, goet ghevonden waren om die te onderhouden.

B E S L U Y T.

Saul, ende Josaphat, twee werelt sche Coninghen/ Esdras eenen Schrift-gheleerden/ Esther eenen Conincinne / Jonadab eenen Vader des Hupsghesing hebben aen hare Ghemeynuten gheboden te vasten/oste te onthouden van sekere spijzen/ 't welck oock eene soortte is van vasten/ende dat myt kracht vande politique auhoriteit alleen/die sy hadden over hare Ghemeynuten/dat blijkt myt de voorgaende Schriftuer-plaetsen. Dat my nu Partyc eeng seg- ghe/

ghe / Wie datter meerdere macht heeft su't gheestelijck / de Politijcke Heeren / ofte de Kerckelijcke Oversten? Sonder twijfle die/ aen de welcke Christus selve gheseydt heeft Matth.e.16. v.19. Al wat ghy sult ghebonden hebben hier op der aerden , sal ghebonden zijn inden Hemel. Ergo dan/indien de Politijcke Oversten/ sonder daer over berispt te zyn/ hebben moghen het vasten gebieden/ al-hoe-wel om besondere oorsaken/ende occasien/veel meer is het ghezoost aen de Kerckelijcke Oversten/niet sonder ghewichtighe oorsaken/hare Ghemeuten te binden aen sekere gestelde daghen / met Ghebodt van op die te vasten/ ofte haer te onthouden van ghewoonlijcke spijsen. Dit sal noch breeder blijcken uyt het vervolgh van dese materie.

§. II.

Bewysen uyt de HH. Oudt-vaders vande eerste 400. Jaeren, dat de Oude rechtsin-nighe Kercke sekere gheboden vastendaghen heeft gehad.

Den H. Basilius Anno 370.

Homiliâ 2. de laudibus jejunij.

Het vasten is op alle tijden wel profytigh aen de ghene die / het vrywilliglyck aenbeerden / maer veel meer op desen tijdt/ op den welcken het vasten de heele wereldt deur wordt verkondight. Daer en is niet een eylandt/ noch vast landt / noch eenighe natte / noch upersten hoeck vande wereldt/ daer het ghebodt van't vasten niet ghehoort en is. Iae de legherg/ de repsende lieven/de schijppers/ de kooplieden allegader saemen

¶ 3 hoo.

Jejunium per omne quidem tempus utile est ijs, qui illud spote suscipiunt; sed multo magis hoc tempore quo per universum terrarum orbem denuntiatur jejunij praeconium. Nec ulla est insula, nec ulla terra continens, non civitas, non gens ulla, non extremus mundi an-

pulus, ubi non sit auditum iunij edictū. Quin & exercitus, & viatores, & nautæ, & negotiatores, omnes pariter audiunt præceptum, & summo gaudio excipiunt.

hooren het ghebodi / ende onfanghen dat met d' aldermeeste blÿdschap.

Merkt hier het onderscheyt, het welck *Basilius* maeckt tusschen het vrywilligh ende gheboden vasten: Het eerst, seyt hy profijtigh te wesen; het tweede, veel profijtiger.

Den H. Ambrosius Anno 374.

Sermone 36. de Quadragesimā.

*Ante dies, devotio-
nem sancte quadrage-
simæ prædicantes, fa-
ciam literarum ex-
pla protulimus, qui-
bus approbaremus
quadragenarium nu-
merum, non esse ab
hominibus constitutum,
sed divinitus cō-
secratum, nec terrenā
cogitatione inventū,
sed cælesti majestate
præceptum.*

Door sommighe daghen/ als wþ verkon-
dighden de devote van't H vierigh-dægh-
sche vasten/wþ hebben voort gebracht de ex-
empelen baude H Schiffler/op dat wþ sou-
den behoonen daer mede/dat het ghetal van
40. niet vande menschen ghestelt/maer van
Godts wege gheheylcht is; niet door acrd-
sche gepeysen gevonden/maer door de hemel-
sche Majestépt/ oſte authoziept/ gheboden.

Den selven.

Ibidem.

*Hæc non tam Sacer-
dotū præcepta, quæm
Dei sunt. Atque ideo
qui spernit, nō Sacer-
dotem spernit, sed
Christum, qui in suo
loquitur Sacerdote.*

Het vasten van vierigh-daghen/en is so
seer niet het ghebodi vande Priesters/ als
van Godt; ende daerom die dit versmaet/ en
versmaet den Prieſter niet/ maer Christum,
die door ſhuen Prieſter ſpreecht.

Den H. Epiphanius, Anno 380.

— *Hæreti 75. contra Aërianos.*

*A quo non assensum
est, in omnibus terra-
rum orbis regionibus,
quod quartæ & pro
Sabbatho jejuniū est,
in Ecclesiæ decretum?
Si vero etiam oportet
constitutionē Aposto-*

Dan 'vse en is het niet toe-ghestemt/ dat
in alle landen des wereldes/ het vasten op
den Woensdagh/ ende Drijdagh/ inde Kerc-
ke gheboden is? Woch indien wþ oock wil-
len voort-brenghen de ordonantie vande
Apostelen / het is clær / dat sy gheboden
hebben te vasten op alle Woensdaghen ende

Drij-

Dydaghen / upgheomen den Pinxtcren/ ende / dat sp / vande seg daghen van Pas- schen / ghebieden / niet anders ie nutten als hoocht / sout / ende water.

Merckt hier dat *Epiphanius* schrijft tegen de Keters Aëriaenen, de welcke seyden, dat het een ieder vry stont te vasten, sonder ghebodt, ghelyck hier naer volght uyt *Augustinus*.

Den H. *Augustinus*, Anno 420.

Hæresi 53.

De Aërianen, kommen van eenen sekieren Aë- rijs, de welcke ghevallen Jhude inde Kette- rje van Arius, heest / soo men seydt / noch sommighe eyghen leeringhen daer by ghe- voeght / segghende : Datmen niet en moet bidden / ofte offrhande doen voor d'over- ledene / ende datmen niet en moet onder- houden de solemnele ghestelde vasten-dag- hen ; maer datmen moet vasten / als een- ieder begheert / op dat hy niet en soude schij- nen te wesen onder de Wet.

Merckt dat *Augustinus* Aërium hier onder de Keters stelt, niet alleen, om dat hy volghde de Ketersche leeringhen van Arius, maer oock om dat hy, op sijn eyghen autoriteyt daer-en boven leerde, datmen de ghestelde vasten daghen niet en moet onderhouden, maer dat het een ieder vry stont te vasten, als 't hem beliefde, sonder ghebodt.

Den selven.
Epistolâ 88. ad Casulanum.

De ghewaonte van het volck Godtg/ofte de instellinghen der voorzouderen / moeten ggehouden worden voor eene Wet / ofte Ghebodt.

Merckt, dat *Augustinus* hier spreekt van sekere vasten-daghen te houden.

lorum proferre, quo- modo illic decreverunt, quartâ & pro Sabbathio jejunium per omnia, exceptâ Pentecoste & de sex diebus Paschatis, præcipiunt nihil om- nino accipere quam panem, & salem, & aquam, manifestum est.

Aëriani ab Aërio quodam sunt, qui in Arianorum Hæresim lapsus, propria quoque dogmata fertur addidisse nonnulla, dicens: Orare, vel offerre pro mortuis oblationem non oportere, nec statuta solemniter celebranda esse jejunia, sed cum quisque voluerit, jejunandum, ne videatur esse sub lege.

Mos populi Dei , vel institutâ majorum pro lege tenenda sunt.

Den selven

In Psalmum 110.

Præcipitur nobis &
ex Lege, & ex Prophetis,
& ex ipso Euangelio,
quod testimonium
habet à Lege, & Pro-
phetis.

Der btertigh-daeghsche vasten wordt ons
gheboden / ende upt de Wer / ende upt de Pro-
pheten / ende upt het Euangelie / hei welch
ghetupghenissee heest van de Wer / ende Pro-
pheten.

HET IV. CAPITTEL.

Van de verbintenis in het Vasten.

§. I.

bewys uyt Schrifture dat het ghebodt van
Vasten op sonde verbindt.

1. Regum, ofte 1. Samuelis, Cap. 14.

V. 24. **S**aul hadde het volck besworen, segghende:
Vervloeckt zy de man, die spijs et tot aen
den avont, op dat ick my aan mijne vyanden wreke:
Daerom en proefde dat gantsche volck geene spijsse.

V. 27. Maer Jonatas en hadde het niet ghehoort,
doe sijn Vader het volck besworen hadde, ende hy
reycke het eynde des stafs uyt, die in sijne hant was,
ende hy dopte den sel en in eene honigh rate.

V. 37. Doe vraeghde Saul Godt: Sal ick afstrecken
naer de Philistijnen? sult ghelyc inde handt Israels o-
vergheven? Doch hy en antwoorde hem niet te
dien daeghe.

V. 38. Doe seyde Saul: Komt herwaerts uyt alle
hoecken des volckx: ende verneemt, ende siet, door
wie heden dese sonde gheschiet is.

V. 41. Saul nu sprack tot den Heere den Godt van
Israel: Gheest vonnisse; ende Jonathas is beyonden
gheweest.

V. 42.